

Stk. 3. Det samlede beløb af et pengeinstituts engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, må ikke overstige 800 pct. af pengeinstituttets ansvarlige kapital.

Stk. 4. Et pengeinstitut skal til enhver tid overholde de i stk. 1 og 3 fastsatte øvre engagementsgrænser. Overstiger engagementerne de fastsatte grænser, skal Finanstilsynet omgående underrettes. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder give et pengeinstitut en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænserne.

Stk. 5. Ved et engagement forstås

- 1) tilgodehavender og kundens uudnyttede trækingsrettigheder,
- 2) garantier og andre poster under strengen,
- 3) kapitalandele og andre værdipapirer,
- 4) rente- og valutakursrelaterede poster,
- 5) aktie- og råvarerelaterede poster og
- 6) andre mellemværender, der indebærer en kreditrisiko for instituttet.

Stk. 6. De i stk. 1 og 3 nævnte grænser finder ikke anvendelse på engagementer med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen i henhold til kapitel 5 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 7. Såfremt et engagement er garanteret af et kreditinstitut i zone A, jf. artikel 1, 14. led, i Rådets direktiv (2000/12/EF), betragtes den garanterede del af engagementet som et engagement med vedkommende kreditinstitut.

Stk. 8. Kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i et datterselskab eller en associeret virksomhed, der driver forsikringsvirksomhed, medregnes ikke ved opgørelsen efter stk. 1 og 3 af pengeinstituttets engagement med det pågældende datterselskab. Pengeinstituttet kan dog højst undlade at medregne et beløb svarende til fradraget i pengeinstituttets ansvarlige kapital efter § 21 a, stk. 9.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte yderligere bestemmelser om opgørelsen af engagementer, herunder at der ved beregningen af de i stk. 1 og 3 nævnte grænser kan ses bort fra særlig sikre krav.«

8. § 23 a ophæves.

9. I § 24, stk. 1, 2. pkt., ændres »de i § 23, stk. 1, og § 23 a, stk. 1, nævnte grænser« til: »den i § 23, stk. 1, nævnte grænse«.

10. § 25 affattes således:

»§ 25. Et pengeinstitut må ikke eje fast ejendom, have kapitalandele i ejendomsselskaber el-

ler have restriksi på leasingaftaler, jf. stk. 4, hvis værdi tilsammen udgør mere end 25 pct. af dets ansvarlige kapital. Dog må pengeinstituttet ikke eje fast ejendom eller kapitalandele i ejendomsselskaber til en værdi, der er højere end 20 pct. af dets ansvarlige kapital.

Stk. 2. Udlån og garantier til datterselskaber, der er ejendomsselskaber, skal medregnes til grænsen nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Ejendomme, som et pengeinstitut har erhvervet for derfra at drive egen virksomhed, er ikke omfattet af stk. 1.

Stk. 4. Ved restrisiko på en leasingaftale forstås forskellen mellem købsprisen på leasingaktivet og nutidsværdien af leasingtagers forpligtelse over for pengeinstituttet efter leasingaftalen.«

11. § 41 affattes således:

»§ 41. Er der inden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udbliiver låntager med hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 6 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag skriftligt gives meddelelse til enhver af kautionisterne eller til den eller dem af disse, der er bemyndiget til at modtage meddelelsen på samtlige kautionisters vegne. Unladelse heraf medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod låntageren er blevet forringet ved unladelsen.«

12. § 41 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 41 a. Har en kautionist uden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udbliiver låntager med hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives skriftlig meddelelse herom til kautionisten. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis pengeinstituttet giver låntageren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke hertil i det konkrete tilfælde.

Stk. 2. Overskrides fristen i stk. 1, kan kautionforpligtelse kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagers gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntager havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.

Stk. 3. Overskridelse af fristen i stk. 1 medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod